

Celstarum more arma fluctibus opponere. *Arist. Nic. III. 7. & III. Eud. 1.*

— *Quid Typhæus & validus Mimæ
Aut quid minaci Porphyriion statu,
Quid Rhoecus, evulsisq; truncis
Enceladus jaculator audax
Contra sonantem Palladis ægida
Possent ruentes? Hor. L. III. 4.*

Nec non minus frustra eò niteremur, quod in potestate nostra positum non esset. Ad rem gerendam enim qui accedit, caveat, ne id modo consideret, quàm illa res honesta sit, sed etiam ut habeat efficiendi facultatem. *Cic. L. I. Offic.* Hinc excluduntur tam ea formidabilia, quæ supra hominem sunt, quàm heroica illa subsidia, quæ quibusdam divinitus feruntur, à quolibet temerè haud expectanda. Dii enim non casu, uti est apud *Ovid. Trist. L. I. 2. ferunt opem.* Inde Aristoteles ipse fortitudinem hoc loco ad gradum usque heroicum elevare noluit. Hic enim ad *VII. Nic. 1.* pertinet.

Th. 31. Prout ad alterum refertur, prudentia illud materiale svadet, quod honestum est & societate humanâ dignum. *Ad extra 2.* Inde rejiciuntur (1.) ea formidabilia, quæ ubi contemnuntur, maculam inurunt patienti & in ipsam civitatem peccant, qualia sunt v. g. pœnæ propter flagitia, cum peccandi præmium, infamiam, ita tantum petant, qui retrò vivunt. *Senec. Ep. 122.* Et (2.) ea fiduciæ nutrimenta, quæ civitatem labefactant; qualia in bellis civilibus adhibentur, ubi omnia sunt misera, *Cic. L. IV. Ep. 9. & militibus ad libertatem conscriptis, sed ad servitutem adductis turbatores nituntur. Idem in Ep. ad Octav.*

Th. 32. Inter omnia verò objecta eminet mors. Uti enim hæc in fortitudine ad possessorem suum relata est terribilium *Objectum* terribilissimum, *III. Nic. 6.* ita in respectu ad cives rerum est gloriosissima. *Splendidissimum enim videtur, quod animo magno elatoq; humanasq; res despiciente factum est. Cic. L. I. Offic.* *primarium.*

Th. 33. Mors autem intelligitur ea, quæ honesta est, & robore corporis propulsari potest *III. Nic. 6. in fin.* *Qvale* Honestæ est, *i. Ratione Reipublicæ.* ubi patria defenditur.

B

Dul-